

זמני שבת קודש

הדלקת נרות	מוצאי שבת	רבנו תם
תל אביב	18:33	20:10
ירושלים	18:32	20:14
חיפה	18:33	20:09

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

היצר הרע

האם היצר הרע הוא גדול וקשה לכבוש או קטן ובקלות ננצח?

לשמור על הכשרות

הסיפור המצמרר הבא, התרחש בחצר בית כנסת, בשעת ערב ביום השבת. וכה מספר הרה"ג רבי שמואל דוד הכהן פריעדמאן שליט"א בספרו היפה 'בדידי הוה עובדא', ואימת באוזנינו את נכונות הסיפור:

בחצר בית הכנסת, משתובבים הילדים הקטנים בשמחה, מקפצים ורצים, מתחבאים ומתרוצצים... לפתע, נישא אל אחד מהם עובר אורח, והושיט לאחד הילדים סוכריה כתומה ועסיסית, עגולה ומתוקה...

הילד הודה לו בחום, אך לא מיהר לאכול... הן גדל והתחנך בבית בו לימדו שלא אוכלים כל מאכל, לפני שבודקים את כשרותו, והרי עליו לשאול את אביו, לוודא כי כשרות הסוכריה אינה מוטלת בספק, ויאכלו ילדים וישבעו...

הילד רץ לבית הכנסת, וניגש לאביו. הוא הושיט לו את הסוכריה ושאל בפשטות מתוקה: 'אבא, הסוכריה הזו כשרה למהדירין?'

האבא הביט בסוכריה, לרגע הפכה לצידה השני, והחוויר. רגע אחד עמד המום כמסומר למקומו, וברגע שאחריה רץ לחצר בית הכנסת, כשגופו רועד וכולו חלחלה. 'מי נתן לך את זה?' שאל את בנו בפחד, 'האם נתן גם לילדים אחרים?'

התברר כי הסוכריה המדוברת היתה עשויה 'נפטלין', כן, אותו חומר הדברה מסוכן המשמש להדברת חרקים ומזיקים בבגדים ובספרים, ונראה כסוכריה כתומה ועגולה ואולי גם עסיסית, אך טומן בחובו רעל מסוכן עד מאוד המסכן חיים!

עד מהרה התברר כי רק בנו היה 'בר המזל' זכה בסוכריה, כל יתר הילדים קינאו בו, אך לא זכו... האב מיהר לבנו והסביר: 'בני יקירי! תראה איך ניצלת בזכות שהקפדת על הכשרות ולא אכלת מהר מדי את הסוכריה - הרי הסוכריה הזו מסוכנת ומכילה רעל אימתני, שמירת הכשרות הפכה לשמירה על החיים!'

כמה חשוב לגדל ולחנך את הילדים, כבר מגיל צעיר, להישמר ולהיזהר מכל מאכל או ממתק. תמיד זה יציל אותם מלהיכשל במאכל אסור, לפעמים - זה יכול להציל גם חיים! (הרב א. קובלסקי)

גדל עימו. אבל היצר הרע של הרשע אינו צריך לגדול, הוא לא נלחם בו, הוא בעצמו מזמין את היצר הרע...

אחד המגידים המשיך פעם את משלו, הלכתי ברחוב וראיתי את היצר הרע רץ, רצייתי לתפוס אותו איזה מילה, הוא אמר לי תוך כדי ריצה אין לי זמן, אני מממה. והנה בשבוע שעבר ראיתי את היצר במסעדה, יושב לו בנחת ואוכל, יש לו את כל הזמן שבעולם. שאלתי אותו מה קרה? אמר לי, היום אני לא צריך לעבוד, אנישם מסתדרים בלעדי, הם מזמינים אותי לעבודה. היום אדם לא מנסה להלחם, הוא מחפש את העבירה. אייפון, פי מיליון גרוע מטלוויזיה, טלוויזיה הם לא רואים ואת האייפון שמים בכיס. מזמינים את היצר הרע בידים פתוחות. ברור לי למעלה מכל ספק, שמי שיש לו אייפון השמים חסומים לפניו! דיברה איתי אחת בטלפון אתמול, כבוד הרב, אני עם בלבולים והפרעות, אמרתי לה יש לך אייפון? אמרה לי כן, אמרתי לה את מתפללת לקב"ה? אמרה לי וודאי. אמרתי לה, אם את לא שומעת אותו, ואת מחזיקה אייפון, אז למה שהוא ישמע אותך? תשמעי לו הוא ישמע לך לא תשמעי לו למה שישמע לך?!

תירוץ שלישי: חז"ל אמרו, יצר הרע בתחילה דומה לאורח, דופק בדלת ומבקש צדקה, אתה נותן לו, הוא מבקש אח"כ להכנס קצת הביתה להתחמם, אח"כ הוא מבקש לשבת קצת, עד שהוא זורק אותך מהבית. יצר הרע בא בקטנות וגומר בגדולות, הוא מתחיל בחוט עכביש, אבל גומר בגדולות, עד שאומר לך לך ועבוד עבודה זרה.

משל לאיש שרכב על סוס, בשערי העיר ראה פיסח, נכה, יושב על הארץ, עצר אותו ביקש לו מעט לחם, נתן לו, ביקש קצת בצל נתן לו, אמר לו איך אני אלך תוכל לקחת אותי על הסוס שלך? הסכים. אחר כך ביקש לשבת קדימה שלא יכול. נתן לו. כשהגיעו אל העיר והאיש רצה להוריד אותו, החל הפיסח לצעוק, הוא גונב אותי, הסוס שלי, מי צריך סוס אני או הוא?

כן היצר הרע, נכנס לאדם מתחיל בקטנות ומסיים בגדולות, לא צריך כיפה גדולה כל כך, לא צריך להגזים עם הצניעות, וכך יורדים עוד ועוד, הוא אומר לא אמרתי לך לעשות עבירות אבל אל תהיה קיצוני מדי. יעצור אותך שוטר על מהירות מופרזת תגיד לו אל תהיה פאנטי? בכל החוקים אנחנו יודעים שחוק זה חוק, בורא העולם נותן התורה הוא יודע שאנחנו יכולים לעמוד בה.

שבת שלום!

הגמרא בסוכה מספרת כי לעתיד לבא מביאו הקדוש ברוך הוא ליצר הרע ושוחטו בפני הצדיקים ובפני הרשעים צדיקים נדמה להם כהר גבוה ורשעים נדמה להם כחוט השערה הללו בוכין והללו בוכין. למה הם בוכים? צדיקים בוכין ואומרים היאך יכולנו לכבוש הר גבוה כזה הצדיקים בוכים משמחה, איך יכולנו לכבוש הר גבוה כזה! ורשעים בוכין ואומרים היאך לא יכולנו לכבוש את חוט השערה הזה. כזה חוט שערה, איך לא התגברנו עליו?! ממשכה הגמרא אמר רבי אסי יצר הרע בתחילה דומה לחוט של בוכי ולבסוף דומה כעבותות העגלה שנאמר הוי מושכי העון בחבלי השוא וכעבות העגלה חטאה.

וצריך להבין, ממה נפשך, אם יצה"ר באמת הוא כחוט השערה א"כ למה לצדיקים הוא נראה כהר גבוה, ואם באמת היצר הוא כהר גבוה למה לרשעים הוא נראה כחוט השערה?!

תשובה ראשונה, ההבדל בין צדיק לרשע הוא, צדיק הוא לפני העבירה, רשע הוא אחר העבירה. אדם צדיק שהיה לו ניסיון והתגבר עליו, לאחר שעבר חלף הניסיון הוא התגבר, חוזר לביתו הוא מאושר, איך הצליח להתגבר על ניסיון כזה קשה! אבל רשעים הם אחר העבירה, כל עבירה זה שניות בלבד של עבירה, לאחר שעבר העבירה הוא רואה כמה הוא כלומניק, כמה הוא אפס, והוא בוכה על עצמו איך דבר כזה קל הפיל אותי?!

למה דומה היצר הרע? לאדם ההולך עם אגרוף קמוץ, כולם חושבים מי יודע מה שיש שם, ובאמת הכל דימיון, אין שם כלום.

כמו שאמרתי משל, על חמשה קבצנים עיוורים שעמדו בדרך והושיטו יד לצדקה, עבר לץ אחד וקרא בקול קח מאה דולר, ולא נתן לאף אחד, כל עני חושב שהשני קיבל מאה דולר ואף אחד לא קיבל כלום. כך ברחוב, הנאות שאינם כלום, כל אחד בטוח שהשני נהנה ואף אחד לא נהנה. בוא לשיעורי תורה, תקדש את הנשמה, תאיר אותה, תרגיש את הגן עדן פה.

התשובה השנייה היא, שבאמת, היצר של הצדיקים הוא כהר גבוה, והיצר של הצדיקים הוא כחוט השערה. בא פעם אדם לגר"א ואמר לו, הלואי שהיה לי את היצר הרע של הרב. אמר לו אם היה לך את היצר הרע שלי היית הרשע הגדול ביותר בעולם. ולמה? כי "כל הגדול מחברו יצרו גדול עימו". והסיבה היא בגלל מה שאמרנו, אדם בא לעולם להלחם בניסיונות, אם אדם גדל והיצר לא היה גדל ממנו לא היה לו צורך להשאר בעולם, כי עם מי ילחם? צריך להלחם עם יצר שווה כחות אליו. לכן היצר של האדם

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

ההקדשה השבועית

הוציאם הם אנחנו להקדיש
אלוהינו יאיר משה
להצלתהם אז לעיני קדושתם
התקדשו עמנו 203-202-201-200

לישיבת
ידן חיה בת הדס
יוסי בן הלן
צורי בן חוה
דייחה בת חוה

לישיבת
בנימין בן חסיה
אלדד בן חוה
ספיר בת עליזה
לידך בת עליזה

לישיבת
אסף בן חיה
רוני בן דיה
אלעד בן עונה
אלדד בן ירדנה

לישיבת
שלמה בן ג'ון
סנילית בת חנה
חן בן חיה
שמעון בן ילדנה
יואב בן חנה

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

הקפדת? הפסדת!

הבחורה למחול. האשה לא הסתפקה במחילה של הבחורה, היא ביקשה ממנה שגם היא וגם אחיותיה יכתבו לה כתב מחילה, שהן מוחלות על כל הצער ועגמת הנפש שנגרמה להם מביטול השידוך בלב שלם, וכך עשו.

והנה, הלוא יאומן קרה! תוך חודש התאסרה אחותה בת ה 26, לאחר מכן כעבור חודשיים התאסרה אחותה בת ה 28, ואז פתאום ההורים הבינו: אנו צועקים וממורמרים ולא סולחים, והקפידה שלנו היא שגרמה לנו שהבנות שלנו יהיו מעוקבות שידוכים ורק כשמחלנו באה לנו הישועה. הקב"ה נהג עימנו במידה כנגד מידה, כשאנו הקפדנו והיינו אכזריים מלחמול, הקב"ה גם כן הקפיד איתנו. ואילו כשמחלנו וויתרנו, זכינו גם אנו לישועה.

הבת הפגועה שמחה מאוד לראות שאחיותיה התחתנו, וכעבור שנה זכתה גם היא למצוא את זיווגה. כשלושה חודשים לאחר שנישאה, כשזכתה לחוש ולהבין שזכתה בבעל בדיוק כרצונה, היה ברור לה שהיא לא 'התפשרה' בגלל גילה המבוגר, או אז היא חשה שהיא לגמרי מוחלת מחילה שלימה. היא התחילה להתפלל על ארוסה לשעבר וזוגתו, שיפקדו בזרע של קיימא, ואף הלכה לקברות צדיקים וביקשה בשבילם. ואכן, התפילות התקבלו, ולזוג נולד בן זכר!

לומדים אנו מסיפור זה, שלפעמים למרות שחשוב שתהיה המחילה שלימה באמת. עוד מלמד אותנו הסיפור, שהאדם לא יודע כמה רעות וצרות הוא גורם לעצמו בהקפדתו. יהודי שחי עם בורא עולם, מוותר ומסתכל על העולם בעין טובה, אז הוא זוכה לראות את ישועת ה', ברכה והצלחה.

הגר"ח קניבסקי שליט"א אמה, שכאשר אדם מוחל למי שהכעיס אותו, יש בידיו את כוח הברכה הגדול ביותר.

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר כנסו לאתר 'שיבת אור דוד'

חמורה מאוד ביראת שמים. שאלתי את הראש ישיבה שלי מה לעשות, הראש ישיבה אמר לי לבטל את השידוך. אני לא עשיתי את הצעד הזה על דעת עצמי, ביטלתי את השידוך לפי הנחייה של גדולים!"

שאל החותן: "האם ביקשת מחילה?"

- "לא ביקשתי, משום שזה עדיין לא פורסם שהתארסנו ולכן חשבתי שאין צורך במחילה". אמר לו חמיו, אולי בעקבות ההקפדה של אותה בחורה אין לכם ילדים? צריך לנסות לפייס אותה!

החתן, שקיבל את הדברים, נזכר כי הוא מכיר רב שמקושר למשפחת כלתו לשעבר. חמיו פנה אל אותו רב ובקשו בתחוננים שיעזור להם לקבל מחילה מהבחורה. הרב אכן פנה אל משפחת הבחורה, אך היא לא הסכימה בשום פנים ואופן לסלוח!

במרירותה היא התבטאה: "אני לא מוחלת לו, ואני מאחלת לו שלעולם לא יהיו לו ילדים! הוא הזיק מאוד למשפחה שלנו והרס לנו את החיים!"

מתברר, שאותה בחורה שכעת היא בת שלושים ועדיין לא התחתנה, ומלבד זאת יש לה שתי אחיות בנות 28 ו-26 שגם הן עדיין לא נשואות. לכן, היא אמרה, הוא גרם לי נזק גדול בביטול השידוך, ולא רק לי, אלא גם לאחיותי אשר 'תקועות' בגללי!

הרב חזר לאותו בחור ואמר לו, הם לא מוכנים למחול לך בשום פנים ואופן, והם מאוד מקפידים על ביטול השידוך.

אשתו של האברך, שהבינה שהמצב מאוד לא פשוט, הלכה לביתה של הבחורה, והתחננה בפניה: "את צודקת, בעלי לא היה בסדר, אבל מדוע אני צריכה לסבול?! אני מתחננת אליך שתמחלי!" אך הבחורה לא הסכימה לסלוח בשום פנים ואופן!

האשה לא הרפתה, שלחה לה עוגות, נתנה לה כסף, הגיעה אליה הביתה מספר פעמים וביקשה והתחננה... ואכן, לאחר הפצרות מרובות, הסכימה

סיפר הרה"ג רבי גואל אלקריף שליט"א סיפור מרגש, אשר שמעו ממקור ראשון, מאחד משומעי לקחו. וכך הוא מספר:

אחייניתו של אותו יהודי, הינה בחורה יראת שמים מיוחדת, אשר נישאה לכן ישיבה, בן תורה מבני עליה. שש שנים חלפו מהנישואין, הם עדיין לא זכו לזרע של קיימא, והדבר הסב להם צער גדול. את כל הרפואות והרופאים כבר ניסו, אף עשו את כל הסגולות, והתפללו מעומק הלב לישועה. אך הרגשתם היתה ששערי שמים נסגרו בעדם...

אביה של האשה, העובד ביום לפרנסתו, ובשעות הערב הוא לומד בכולל ערב. באחד הימים, כאשר הבחין ראש הכולל כי פניו של האיש נפולות, פנה אליו ושאלו "מדוע נפלו פניך?"

האב פתח את סגור ליבו, וסיפר: הבת שלי היתה אצל רופא, היא המתנה מספר חודשים כדי להתקבל לרופא. אותו רופא גרם לה להתייאש, הוא לא נתן לזוג תקווה שיהיו להם ילדים, ואמר שעל פי דרך הטבע נראה שאין להם סיכוי להביא ילדים לעולם.

ראש הכולל פנה לאב ואמר: "תראה, יש משהו שהייתי צריך לספר לך בנוגע לחתן שלך, אך חששתי מכך, אך כעת אני מרגיש שחובתי ליידע אותך". "החתן שלך", מספר ראש הכולל "לפני שהתחתן עם ביתך, היה מאורס לבחורה אחרת והוא ביטל את השידוך! ואם כן יתכן שהוא לא ביקש מחילה כמו שצריך, וקפידתה של הבחורה, היא הגורמת לכם את כל הצרות..."

האב, שנדהם לשמוע את הענין, עזב את הכולל בזריזות ופנה אל בית חתנו ובתו. עודו בדרך כבר התקשר אליהם להודיע שהוא מגיע אליהם. משנכנס, אמר לחתנו שלום בעדינות, ללא כעס על כך שהוא הסתיר ממנו את ביטול השידוך, ושאלו האם נכון הסיפור על ביטול השידוך. והחתן משיב: "כן, הסיפור נכון, אך בוא ותשמע את פרטי המעשה".

מספר החתן: "בזמננו, למחרת האירוסין, עוד קודם שפורסם שהתארסנו, גיליתי אצל הבחורה בעיה

רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באיזור מגוריהם? הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!

חייגו עכשיו:

03-570-12-12

*ההפצה הינה במחיר סמלי

קצירה ואילן בשבת

האם מותר להריח בשמים מחוברים לקרקע בשבת? האם מותר לשכב על דשא בשבת?

א. הקוצר תבואה או קטנית, והבוצר ענבים, והגודר תמרים, והמוסק זיתים והאורה תאנים, כל אלו אב מלאכה אחת הן, שכל אחת מהן לעקור דבר מגידולו מתכוין, והרי אלו אסורים מן התורה משום קוצר.

ב. פירות שנשרו מן האילן בשבת, אסורים בו ביום. גזירה שמא יעלה ויתלוש, וגם משום מוקצה, שבעודו מחובר בערב שבת הקצה דעתו ממנו וכבר הוקצה לכל היום.

ג. אסור לתלוש אפילו מעציץ שאינו נקוב. וכן אסור להשקות עציץ אפילו שאינו נקוב.

ד. אין עולים לאילן בשבת בין באילן לח בין באילן יבש, ואין נתלים בו, ואין משתמשים באילן מחובר לקרקע כלל, גזירה שמא יעלה ויתלוש ממנו פירות או עלים וענפים.

ה. אם עלה לאילן בשבת במזיד-אסור לו לרדת ממנו עד מוצאי שבת משום קנס, ואם עלה בשוגג-מותר לו לרדת ממנו. והעולה לאילן מבעוד יום אפילו שבדעתו היה לישב שם בשבת, מותר לו לרדת בשבת, כיון שעלייתו היתה מבעוד יום.

ו. כשם שאסור להשתמש באילן עצמו, כך אסור להשתמש בצידי האילן דהיינו בדבר התחוב או הקשור באילן, אבל בצידי צדדיו דהיינו בדבר הנשען על הדבר התחוב או הקשור באילן, מותר להשתמש בשבת. כיצד?-אסור לעלות בשבת על סולם שנשען באילן. וכן סל התלוי בגזע האילן או באחד מענפיו, אסור להכניס לתוכו בשבת או להוציא ממנו כל דבר, שבכל אלו משתמש הוא בצידי האילן, אבל מותר להניח איזה דבר בסל שתלוי ביתד התקוע באילן, שהרי הסל נחשב צידי צדדי האילן.

ז. מותר להריח בפרחים והדסים אף כשהם מחוברים לקרקע. ואף מותר לתופסם בידו כדי להריח. אבל אתרוגים ותפוחים ושאר פירות הראויים לאכילה, אסור להריח בהם בעודם מחוברים לקרקע, אף אם לא תופסם בידו, גזירה שמא יתלוש מהם כדי לאוכלם.

ח. מותר לברך ברכת האילנות בשבת כשם שמותר להריח הדס מחובר בשבת, ואין לחוש לשמא ישכח ויתלוש. ומכל מקום לכתחילה מהיות טוב יש לברך בימות החול, ורק אם לא נזדמן לו לברך אלא בשבת הסמוכה לחודש אייר, וחושש שמא ישכח ויפסיד ברכה זו לגמרי, אז יברך ברכת האילנות בשבת.

ט. מותר ללכת בשבת על גבי עשבים בין לחים בין יבשים, ואף על פי שנתלשים לפעמים מכח דריסת רגליו, כיון שאינו מתכוין לתלשם ואין הכרח שייתלשו. ואם העשבים גבוהים ילך לאט ולא במהירות, ובודאי שלא ירוץ שם, כיון שמוכרחים להתלש בריצתו עליהם.

י. מותר לשבת ולשכב על גבי דשא. וכן מותר לפרוס על הדשא שמיכה או מחצלת ולשבת עליה.

יא. מותר לקטום עצי בשמים תלושים כדי לתת לאחרים להריח בהם, ודוקא כשקוטם ביד, אבל בסכין יש לאסור.

יב. שמישית גינה התקועה בקרקע מערב שבת, יש להקל לפותחה ולסוגרה בשבת. ויש שכתב שאין לפותחה ולסוגרה בשבת.

יג. אסור לאדם לטייל בגינתו או בשדהו בשבת, כדי לבדוק את מצב הצמחים הגדלים שם, או כדי לדעת איזה מלאכה יצטרך לעשות למחרת היום. וכמו כן אסור לבדוק בחנות ובכל מקום עבודה, ואפילו בדירתו שלו, מה חסר ומה נחוץ לעשות שם אחרי צאת השבת.

אימון אישי הרב אהרן פרידמן

החונך האישי שלנו

במשך כל ימי חלדנו שוכנים שלושת המנהיגים – המצפון, האני, והיצרים – בכפיפה אחת, בחדר פיקוד אחד, כשהם נלחמים ונאבקים על השליטה, בלי שום הפסקה. ובמלחמה כמו במלחמה, לפעמים זה מנצח ולפעמים האחר מנצח. לפעמים הגישה הנדרשת היא לצאת במתקפה, בבחינת 'בתחבולות תעשה לך מלחמה', ולפעמים הגישה הנכונה יותר היא להתחפר, לעשות גדרים ולנקוט כללי זהירות כדי שלא להיכשל חלילה. יש שהלחימה מתלהטת ומאיימת לצאת מכלל שליטה, במיוחד כאשר אחד הצדדים מקבל מכה ניצחת ונוחל מפלה צורבת, וזה מעורר בקרבנו חרדה ודאגה, ויש שהיא מתנהלת 'על אש נמוכה', מצויה בשליטה ואינה מטרידה ומדאיגה אותנו כל כך.

הוויכוחים הפנימיים, הקונפליקטים והרצונות המנוגדים של הצדדים, קיימים כל הזמן, ברמה זו או אחרת, והם מקיפים שלל תחומים. הם נוגעים הן לחובותינו כלפי שמים – לקיים מצוותיו ית"ש ולהקפיד על קלה כעל חמורה, הן לחובותנו המוסרית כלפי הבריות – להיטיב לאחרים, להיזהר שלא לפגוע בזולת, להתנהג בהגינות ובישר בענייני כספים וכדומה. כמו כן הם מתבטאים במעשים של רשות הנוגעים לנו אישית ואינם קשורים לתורה, למוסר ולמידות, כגון אם להתאמץ ולהשקיע יותר במה שאנו עושים, או לנוח ולא להתאמץ כל כך; אם לקנות חפץ זול שאינו איכותי, או שמא להעדיף את הטוב אך היקר יותר; כמעט אי אפשר להגיע להכרעה בנושא כלשהו בלי לשקול ולהכריע בין שני צדדים.

תהיה הדילמה וההתלבטות אשר תהיה, תמיד ה'אני' הוא שיצטרך להכריע בקולו של מי לשמוע, ובעיקר – הוא שיצטרך לחיות עם ההחלטה לאחר מכן!

הוא יצטרך לחיות עם ההחלטה לאחר מכן, משום שהדילמה אינה מסתיימת ברגע קבלת ההחלטה. אנו עשויים להתלבט קשות ולהיקרע בין שני צדדים גם לאחר מכן – כאשר המצפון מערער את ביטחוננו ומציק לנו בטענה ששגינו ולא נהגנו כראוי, ושייתכן שהיה טוב יותר אילו היינו בוחרים לפעול באופן שונה.

החיים מלאים בהחלטות ובהכרעות רבות, ותמיד קיימת האפשרות שאולי היה עדיף לבחור משהו אחר. פעמים אין-ספור אכן נגלה בוודאות שטעינו, ומה נעשה אז? אם לא נלמד לעבור לסדר היום ולהמשיך הלאה, הרי בכל פעם, מיד לאחר שנחליט דבר מה ניתקף בבהלה ונתחיל לבדוק מחדש את כל מערכת השיקולים, מחשש שטעינו, ולא יהיה לדבר סוף.

אם כן, כיצד אפשר לחיות עם הדילמות הממלאות את חיינו? איך מגיעים לשלוות נפש, על אף הדילמות והספקות העשויים להתעורר בקרבנו בעקבות החלטה שעלינו לקבל או שכבר קיבלנו?

הפתרון הוא בדיוק אותו פתרון המוצע להשכנת 'שלוש בית'. במצב שבו שני אנשים בעלי דעות שונות, שכל אחד מהם יש רצונות שונים ועולם רגשות משלו, צריכים לתאם עמדות ולקבל החלטות ולחיות בשיטת פועלה מלא, הדרך היחידה שבה הם יוכלו לחיות בשלוש היא, להגיע להבנה שאם הם רוצים לחיות בשלוש, עליהם להשלים זה עם רצונותיו ועם שיגעונותיו של זה, בלי 'לשבור את הכלים' גם כאשר אחד מבני הזוג לא נהג כהלכה ולא מילא את ציפיותיו של האחר. הדבר שיכריע את גורלם הוא יכולתם להמשיך יחד עם הפנים קדימה, מתוך תקווה להבנה ולהתנהגות טובה יותר בפעם הבאה, במקום לריב על מה שהיה ביום האתמול.

כללו של דבר: אם נייסר את עצמנו יתר על המידה על שגיאות שעשינו, ותמיד נהיה שבורים, לא נוכל לתפקד, לא במה שנוגע לרוחניות ולא במה שנוגע לגשמיות. כך יקרה גם אם נהיה בחרדה תמידית ובחשש מטעות בהחלטותינו ובמעשינו.

רגע חושבים

הרב אליהו רוסתמי

שמור את עצמך

ולא להערכה, אלא נטו לכבוד ה'", אומר רבינו בחיי שמי שעושה כן, מובטח לו שלא יגיע לו שום נזק ולא הפסד.

יש אדם שרוצה לגרש את אשתו נגד דעת תורה, והוא יאמלל גם את ילדיו, והוא לא חושב על צער השכינה, והוא דתי עם כפה על הראש!

וכי אתה בעל הבית של העולם, אומר רבינו בחיי, לדמעות יש מחיר, ואתה תשלם את המחיר, אתה תיפול חלילה למחלה, נתת לשמים לבכות, גם אתה תבכה. אין מה לעשות, "המגרש את אשתו ראשונה, אפילו מזבח מוריד עליו דמעות".

אם ה' בוכה גם אתה תבכה, נכון שהתורה נתנה אפשרות לגרש, אבל יש תשלום לכל תעלול, לא על כל שטות וטיפשות מתגרשים.

מי שמגרש את אשתו, הוא מגרש את ה' ממנו, ולא יצליח לתקן לעולם את העול שעשה. "מעוות לא יוכל לתקן וחסרון לא יוכל להימנות", אלא אם כן יחזיר אותה, אולי הוא יתקן את הצער שעברה ואת צער הילדים, בעולם הזה אין הפקרות, על הכל משלמים, אם לא היום, אז יתפסו אותך בעוד עשרים שנה בבית אבות או בגריאטרי!

עשרים שנה הכל היה בסדר, אבל אחר כך חלילה תבוא מחלה או תאונת דרכים, שתזכיר לך את הדמעות של בורא עולם, "נתת לי לבכות, אני אתן לך גם לבכות"! גם האחים של יוסף נתפסו אחרי עשרים ושנים שנה, לאן תברח?

הרב אליהו רוסתמי מרצה באתרנו
להרצאות נוספות בקרו באתר 'ישיבת אור דוד'

כתוב בפסוק "אל תתן את פיך להחטיא את בשרך, ואל תאמר לפני המלאך כי שגגה היא, למה יקצוף האלקים על קולך, וחיבל את מעשי ידיך", אתה דיברת עם אשתך לשון הרע על אמא שלה וגרמת לסכסוך במשפחה, לקחו לך את כל המצוות שעשית ונתנו אותן לחמותך, "אלקים חיבל את מעשי ידיך", הלכו לך כל המצוות.

ואל תבוא בטענות למלאך ותאמר "שגגה היא", לכן תשמור את פיך, ואל תדבר על אנשים. כל העולם כולו עובד על המשפט, "שאלמלא מוראה של מלכות איש את רעהו חיים בלעו", שום חברה לא תתקיים בלי מערכת משפט. וכך גם אצל הקב"ה במערכת הרוחנית שייך משפט, "מלך אוהב צדקה ומשפט", והמשפט אצל ה' יתברך הוא פרטני, לא יתנו לך לחיות כמו שאתה רוצה, אלא תחיה כמו שה' רוצה, ומי שמבין את זה ויש לו שכל, חוזר מיד אל ה'.

יש אנשים שבוחרים להתאבד, והם לא מבינים שעכשיו יתחילו הצרות הגדולות. וכך כתוב באבות" ואל יבטיחך יצרן שהשואל בית מנוס לך", אין לך לאן לברוח, גם בשואל יתפסו אותך וישאלו אותך למה לא חיית כמו שה' רוצה, למה לא היית עבד ה'?

אומר רבינו בחיי, אל תפחד להגיד את זה לאנשים, אפילו שהם יחרפו אותך, אל תבהל מהם זה חלק מעבודת ה'. וגם אם יצחקו עליך אל תישבר, האמונה והבטחון בה' הם נר לרגלך, וכמובן שהכל נעשה בנחת ובאהבה, לא לשם כבוד, ולא ממניעים אינטרסנטיים כדי לקבל מדליות, לא בשביל להשתרר ולהראות שאתה חכם, אלא תאמר "באתי להגיד לכם את האמת, אני שליח של ה' ורוצה רק בטובתכם, ואני לא מצפה לא לכסף ולא לכבוד

תיקון הנפטרים
הידוע שכתב רבי יהודה פתיה
עושה נחת רוח גדול לנפטר
ומצילו מן הדין.
בכח התיקון לתקן את נשמת הנפטר,
להוציאו מייסוריו ולהעלותו לגן עדן.

וחשוב מאד שכל אחד יעשה את התיקון לקרוביו
וזה חסד של אמת ובזכות זו הנפטר יתפלל עליו בשמים וימליץ יושר עליו.

למסירת שמות ניתן להתקשר למשרדי הישיבה 03-570-12-12